

Eliteorkester mødte en folkemusiker - og det blev en fantastisk koncert

Ole Josephsen,
borgerjournalist

ESPERGÆRDE: Lige fra den første tone i Espergærde Musikforenings sæsonåbningskoncert søndag eftermiddag i Mørdrup Kirke med Det Danske Ungdomsorkester og Morten Ryelund fornemmede man, at her hørte man et eliteorkester. Der var fuld klang fra alle strygerne, ja kirkerummet var ligefrem mættet med liflige toner fra de mange instrumenter. Orkestret havde endvidere inviteret den danske folkemusiker, den prisbelønnede violinist Harald Haugaard til at sætte sit aftryk på koncerten.

Grieg indledte

Første nummer var en af Edvard Griegs elegiske melodier med træk fra norsk folkemusik og derfor meget passende med titlen ”Norsk”. Så kom Harald Haugaard på scenen med værket ”Den store sommer”, som han har skrevet sammen med Helene Blum. Et rigtigt stykke dansk folkemusik, hvor hans violin ledede slagets gang. Så fulgte Haugaards parafrase over melodier af Carl Nielsen, hvor de mest kendte var ”Min Jesus lad mit hjerte få” og ”Jeg ved en lærkerede”. Her boltrede de to spillere, Ryelund og Haugaard sig i et lystigt sammenspil.

Mere Carl Nielsen

Et af Carl Niensens mindre kendte værker er ”Bøhmisk-Dansk folketone”, der bruger en dansk folkevise: ”Dronning Dagmar ligger udi Ribe syg” og en bøhmisk sang: ”Tece, voda, tece” (Vand strømmer, strømmer fra å til flod”). Et smukt værk, der viser komponistens evner til at parafrasere over to viser fra folkemusikkens urhav.

Ny svensk og gammel dansk – og Bartok og Haugaard

Den svenske cellist (og savspiller) Leo Svensson Sander har skrevet et nutidigt stykke folkemusik, hvor Haugaard førte an i løjerne, og danske Ole Kjær, født i Humlum i 1807, var mester for en vals, som Ryelund og Haugaard duellerede i.

Bela Bartok øste af folkemusikken i sine ”7 rumænske danse”. De er elegant skrevet, med djærve toner ind imellem, nogle danse var vemodige, andre var hektiske. I det sidste værk inden pausen var det igen de to spillere, Ryelund og Haugaard, der krydsede klinger i Haugaards ”Ræven”.

Sibelius, Mozart og Brahms

Efter pausen kom DUENs kendingsmelodi ”Andante Festivo” af Sibelius på nodepultene. Et smukt værk, hvor strygerne malede med klangmættede farver. Og så blev scenen sat for koncertens hovedværk: Mozarts store g-mol symfoni nr.40. Her måtte DUENs strygere dele scenen med DUENs blæsere, så vi fik et fuldt symfoniorkester at høre. 1.sats *Molto allegro* i kvikt tempo med ultra præcision. 2.sats *Andante* med en rolig gående rytme fuld af mildhed. 3.sats *Menuetto, Allegretto* var festlig med en alvorlig undertone. 4.sats *Allegro assai* havde fuld fart på med yndefulde passager men også med lidenskab. Med en flot coda sluttede symfonien. DUEN leverede en helstøbt gengivelse af Mozarts store værk. Den burde være plademoden.

Det begejstrede publikum ville ikke slippe DUEN, og de fik i tilgift en fejende flot udgave af Brahms’ Ungarske Dans nr.5.

Morten Ryelund er den perfekte dirigent for DUEN. Han har et enestående kendskab til at arbejde med unge musikere og er dertil en fremragende og medlevende orkesterleder. Det var en fantastisk koncert.